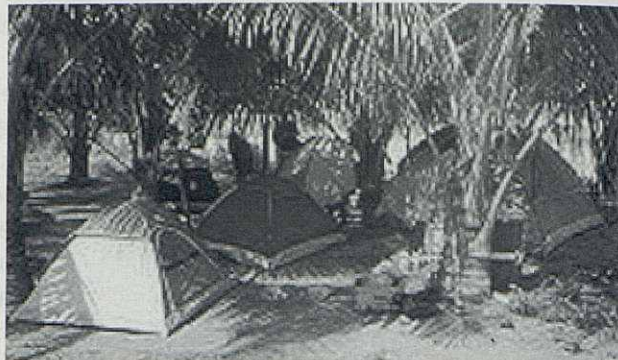

Vacances pagades

S'aixeca una volva d'aire mentre, rutilant, el sol s'hi posa de valent, que ja era hora. I és que l'estiu formigueja i tothom pensa en aquest període plàcid, ociós, de lleure, que hem convingut a anomenar "vacances" i que els nostres avis en deien "vacacions", potser perquè a ells els resultava un concepte llunyà i estrany. Perquè, de fet, de vacances, n'hem començat a fer fa poc, fa poques generacions vull dir, i el concepte ha nascut alhora amb la paraula. Així, "vacances" provindria del llatí *vacuus*, que vindria a voler dir, "buit" o bé "vacant" i, per diverses cabrioles lingüístiques, s'entroncaria amb "vagar", estar desocupat, tenir temps. Aquest "vagar" inicial, entès com a 'habitar reposadament' i, és clar, 'estar inactiu físicament' i, per tant, 'no fer res amb les mans' ens acosta a la idea dedicar temps i lleure a alguna cosa de poc desgast. Aquesta idea també ens podria dur a incloure en aquest raonament un altre concepte associat: estar en vaga (o, encara, fer vaga), que també naixeria de la mateixa arrel tot i que amb altres connotacions.

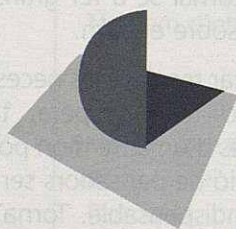
Per tot això, associar vacances a temps se'ns fa evident. I amb què ocupem aquest temps, si és que el tenim? Doncs, normalment, pensem en "fer" vacances, que ja és una feina. Fer vacances deu voler dir, agafar la família i un fardell de roba (i vestits de bany, i un feix d'euros) i divagar pel món amb ànim de canviar d'aires. Això, pot incloure bitllets d'avió, lloguer d'una estada amb sorra i platja a prop, i estassar-nos a sobre d'una mica de tovallola. O no: agafar el cotxe, carregar-lo fins a dalt i anar a la recerca d'un espai per plantar la tenda, la taula plegable i el llum de gas amb la ràdio i el

barret de palla. Sigui com sigui, "fer vacances" ens duu a canviar d'aires, viatjar, moure'ns, conèixer altres indrets i altres persones: satisfer la nostra curiositat i veure món. Això és així perquè, sovint, el nostre, de món, ens aclapara i empetiteix.

Tenia un amic que, quan ens assèiem a fer un sopar (d'amics, s'entén) deia inevitament, per situar el personal i emetre una opinió que incités a la polèmica, que a ell no li agradava ni la música ni viatjar. Que no li agradés la música era molt dubtable, veient la seva col·lecció de la Deutsche Grammophon (amb aquell logo del gosset observant l'interior de l'amplificador). Però estic ben segur que quan deia que no li agradava viatjar, el que volia dir era que no li calia anar ben lluny per retrobar pau i que les vacances, a ell, no li calia anar-les a buscar a els llocs llunyans. Més que "fer" vacances, s'estimava més notar com s'anaven desfent, lliscant, mentre la volva d'aire s'aixeca i el sol s'hi posa de valent. Que ja és hora.

Ramon Vilageliu

CLADELLAS

Ctra. St. Feliu, s/n
Tel. 93 844 83 00
Fax 93 844 83 86
Sta. Eulàlia de Ronçana

Venda al major de :

- **Articles platja i camping**
- **Joguines nacionals i importacions exclusives**
- **Regal informal**

